

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ยม
สุขลักษณะในการดำเนินกิจการเลี้ยงไก่

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ยมว่าด้วยสุขลักษณะในการประกอบ
กิจการเลี้ยงไก่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไข
เพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
เทศบาลตำบลแม่ยมโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่ยม และผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา
จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ยม เรื่อง สุขลักษณะในการประกอบ
กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่ยม ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ที่สำนักงานเทศบาลตำบลแม่ยมแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายความว่า สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภท ไก่เนื้อ
และไก่ไข่ โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของ หรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบ
ดำเนินการสถานประกอบกิจการ

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเขาอยู่หรือเขาใช้สอยได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลแม่ยม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่ยม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่ยมเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ผู้ดำเนินการกิจการเลี้ยงไก่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งเทศบัญญัติตำบลแม่ยมว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อ
สุขภาพ กฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรณั้และกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ขอ ๖ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างตน ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ นอยกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่นอยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่นอยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่นอยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๔) ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เกินกว่า ๑๐,๐๐๑ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่นอยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ขอ ๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง ต้องอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่นอยกว่า ๕๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปอนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

ขอ ๘ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปก ตลาดนัดค้าสัตว์ปก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

ขอ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่ปนสัตว์ และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่วางอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่นอยกว่า ๑๕ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผูประกอบการประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ โดยพิจารณาจำนวนการเลี้ยงไก่ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

ขอ ๑๐ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่ และสวนประกอบ

(๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่ การเลี้ยงไก่

(๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ ต้องมีพื้นแน หรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปยกขึ้น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

(๓) หลังคาหรือฝาเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้น ถึงมุมเสาที่เปนฐานอยางนอย ๒ เมตรขึ้นไป

(๔) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก้อยูอย่างสบายไม่แออัด เปนไปตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่ของกรมปศุสัตว์

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

(๖) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์พาหะนำโรค และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

(๗) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละอองและก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่ของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

(๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิด ฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และมีความกว้างที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

(๙) สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วนมีความมั่นคงแข็งแรง และถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) บริเวณประตูทางเข้า และออกจากสถานประกอบกิจการ ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีต่าง ๆ เช่น บอน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

ขอ ๑๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะด้านอาหารสัตว์

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๒) ต้องมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารไก่ต้องสะอาด ไม่ใช่บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใด ที่เป็นอันตรายต่อไก่

(๔) ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพ และสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ขอ ๑๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทซ์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติต้องมี การตรวจสอบการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือมีขั้นตอนที่เหมาะสม และมีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

(๒) น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการ ต้องเป็นน้ำที่สะอาดเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ปราศจากการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือน และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ในกรณีฉุกเฉิน

(๓) ต้องจัดหาน้ำดื่มที่ใดคุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

(๔) กรณีที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผลิตน้ำใช้เอง ต้องตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำ และทำความสะอาดภาชนะกักเก็บน้ำ รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ขอ ๑๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมน่ารังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ และบาดแผล ติดเชื้อ หรือไม่เป็นโรคติดต่อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัส ตับอักเสบบเอ โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาในโรงพยาบาล

(๒) สถานประกอบการกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแล ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้โดยผ่านการอบรมการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาส่วนบุคคล

(๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรม ในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัยการป้องกันตนจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์แมลงพาหะนำโรค

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) อาบน้ำ สระผม ขำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังออกจากห้องสวมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(ข) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม และโรงเรือน

(ค) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบการจัดไว้ให้ โดยต้องเป็น เครื่องแบบที่มีความสะอาดและเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(ง) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มือ ต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(จ) ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่พักอาศัยในโรงเรือนเลี้ยงไก่

ขอ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบการ ผู้ประกอบการจะต้องมีการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยจะต้องมีการป้องกันไม่ให้น้ำเสีย หรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

(๓) ต้องมีการจัดการ หรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

(๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอ โดยมีการคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

(๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอย และนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบการ ผู้ประกอบการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ และไม่ปนแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค

(๖) ต้องมีการจัดการ กำจัดภาชนะบรรจุสารเคมี หรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้ว อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องสวม อ่างล้างมือ ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษา ความสะอาด เปนประจำมีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ขอ ๑๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

(๑) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและสะอาด

(๒) ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบการจะต้องแล่นผ่านระบบการฆ่าเชื้อต่าง ๆ เช่น บอน้ำฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค กับยานพาหนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

(๓) ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่ หรือมูลไก่รวมวัสดุรองพื้นออกนอกสถานประกอบการ จะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิดไม่ให้มีการตกหล่นออกจากยานพาหนะ

(๔) อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ และได้รับการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

ขอ ๑๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

(๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง กรณีที่ มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบการต้องมีระบบป้องกัน และควบคุมโรคใด ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบการ และควบคุมโรคให้สงบไม่แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) ภายในสถานประกอบการ ต้องมีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพ และอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

(๓) หลังนำไก่ออกจากโรงเรือน ต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่ และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๔) เมื่อพบไก่ป่วยต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไขหวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน และดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบการที่สงสัยว่ามีสาเหตุจากโรคระบาดจากไก่ ให้นำนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๕) การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการปนเปื้อนแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค สามารถดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(ก) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผาอยู่ในบริเวณเหมาะสม เเผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(ข) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำซังห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราด หรือโรยปูนขาวบนสวนต่าง ๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากไ้ระดับผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือหากซากมีจำนวนมาก ให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร การฝังกลบนี้ต้อง

สามารถป้องกันการค้ำยเชื้อของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไก ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงไก อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามคำแนะนำของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

(๖) ต้องควบคุมป้องกันสัตว์ และแมลงนำโรคในสถานประกอบกิจการ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ขอ ๑๗ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

(๑) จัดให้มีห้อง หรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิด อันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้มีความปลอดภัยระดับเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิดหรือประเภทสารเคมีที่จัดเก็บดังกล่าวอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ระดับความเข้มข้นของก๊าซแอมโมเนียบริเวณสถานประกอบการ ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงการทำงาน ต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

(๓) เจ้าของสถานประกอบการต้องควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาน ประกอบกิจการ มิให้เป้นเหตุรำคาญหรือเป้นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทาง การสัญจรของสถานประกอบการ

(๔) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงานในสถาน ประกอบกิจการ เช่น แวนตา หนากาก ฝาปิดจุก หมวกคลุมผม รองเทา ฯลฯ

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ ภายใต้บังคับข้อ ๕ และข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่ตั้งขึ้นและได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่ยม ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ที่ได้ดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัติแล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ก่อนดำเนินกิจการ

ข้อ ๒๐ ความในข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องการย้ายสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ และเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดให้สถาน

ประกอบกิจการไม่มีน้ำท่วมขัง และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำ
สาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

(นายประพันธ์ ปันทะวงศ์)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่ยม

เห็นชอบ